

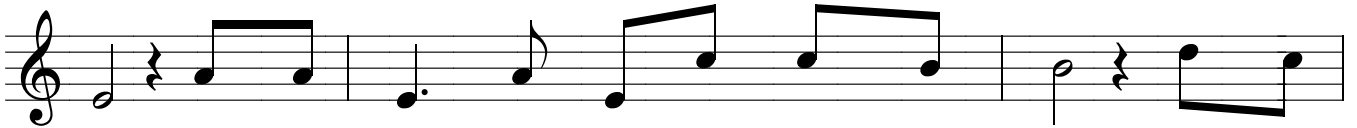
Trở về đi

Lm. DUYLINH.PHN

Thơ: Lãng Tử

1. Cùng với Chúa con đi vào sa mạc âm
2. Tưởng như mơ con lao vào thối đời xấu

u. Trong âm thầm giữa đời cát trắng mênh mông. Lặng tâm xa. Tan giấc mộng thấy đời đổi trá điêu ngoa. Phút vui

tư quên hết cuộc đời bênh bồng. Để nhìn lại chính qua mới thấy tâm hồn nặng nề. Chỉ còn lại Chúa

con chỉ là hư không nhỏ bé. Nhẹ như thôi đang chờ con mau tự hồi. Mặc sóng

tơ tiếng Chúa thật êm đềm thiết tha. Cát tiếng gió thân con tựa kiếp lục bình trôi. Trôi theo

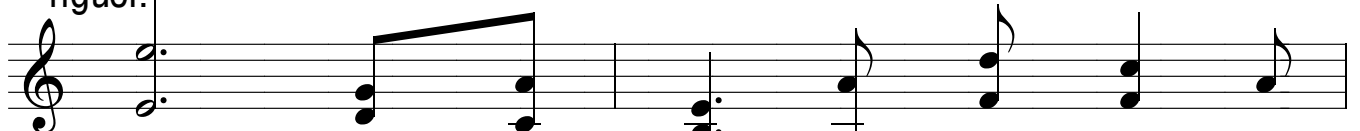
gọi, Chúa lặng lẽ đứng chờ ta. Biết bao
dòng không cần biết bến nơi đâu. Đã bao

phen con đã lạnh nhạt thờ ơ. Quên tình Ngài con chai đá hững
phen sóng gió vùi dập đời con. Nay chẳng còn mang tư cách con

hồ. ĐK. Trở về đi đừng ngại ngừng hay nghĩ ngại
người.

gì. Cha luôn chờ và mãi mãi đợi

trông. Trở về đi quên cuộc đời dằng cay ừ

phiền. Tình Cha thương con hơn núi cao hơn sông dài.